

Arrest

nr. 184 412 van 27 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Assinovskaya, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. Op 3 mei 2010 bent u samen met uw minderjarige kinderen in België aangekomen en op dezelfde dag hebt u hier een eerste asielaanvraag ingediend. U verklaarde dat uw echtgenoot D. V. (...) op 3 oktober 2009 werd gearresteerd door de ordediensten omwille van zijn betrokkenheid bij rebellenactiviteiten. Er vond ook een huiszoeking plaats waarbij documenten in beslag werden genomen. Eind oktober 2009 werd uw echtgenoot vrijgekocht. Na zijn vrijlating bleef hij enkele dagen thuis en bezocht hij zijn familie in Valerik. Op 20 november 2009 werd uw echtgenoot opgebeld. Daarna vertrok hij en hebt u hem niet meer teruggezien. Na de verdwijning van uw echtgenoot werd u regelmatig lastiggevallen door kadyrovtsi. In januari 2010 werd

u door hen aangerand. Uw stiefzoon Z. (...) werd begin 2010 eveneens gearresteerd door de ordediensten en daarna hebt u ook van hem niets meer vernomen. U besloot om het land te verlaten. Op 19 juli 2011 nam het Commissariaat-generaal in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielaanvraag. Deze beslissing werd op 30 november 2011 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw cassatieberoep bij de Raad van State werd op 21 november 2012 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst. Uw oudste zoon, D. B. (...) (O.V. (...)), die meerderjarig geworden was, diende op 21 augustus 2013 een eerste asielaanvraag in. Hij baseerde zich voor zijn asielaanvraag op dezelfde motieven die u al had aangehaald bij uw eerste asielaanvraag. Op 9 oktober 2013 nam het Commissariaat-generaal in zijn hoofde eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 januari 2014 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw zoon diende op 29 oktober 2015 een tweede asielaanvraag in. Op 16 maart 2016 nam de Dienst Vreemdelingenzaken daarin echter een beslissing tot afstand van asielaanvraag, omdat hij geen gevolg gegeven had aan zijn oproeping voor gehoor en hiervoor ook geen geldige reden had opgegeven.

U diende zelf op 30 augustus 2016 een tweede asielaanvraag in die op 16 september 2016 door het Commissariaat-generaal in overweging werd genomen. In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaarde u in geval van terugkeer nog altijd vervolging te vrezen vanwege de autoriteiten omwille van de betrokkenheid van uw echtgenoot D. V. (...) bij rebellenactiviteiten. In verband hiermee gaf u weliswaar toe bij uw eerste asielaanvraag foutieve informatie gegeven te hebben aangaande uw zoon B. (...). U had toen namelijk verklaard dat uw zoon B. (...) ook een kind was van uw echtgenoot D. V. (...), terwijl hij in werkelijkheid geboren is uit uw eerste huwelijk met een zekere K. K. (...) van wie u gescheiden was. U stelde deze informatie verzwegen te hebben omdat u B. (...), die al enkele jaren bij zijn echte vader in Litouwen verbleef, tegen de wil van zijn vader in had meegenomen en u niet wilde dat uw ex-echtgenoot dit te weten zou komen. U verklaarde verder dat zowel uw ex-echtgenoot als zijn andere zoon Z. (...) uit een eerder huwelijk eveneens problemen hadden met de autoriteiten. Daarnaast haalde u aan in 2012 in België een relatie aangegaan te zijn met een Russische man, S. B. (...) genaamd, met wie u in februari 2013 een dochtertje kreeg. S. (...) had echter al een einde gemaakt aan jullie relatie zodra hij vernomen had dat u zwanger was en u geen abortus wilde ondergaan. Toen uw dochtertje ongeveer anderhalf jaar oud was, werd u met de dood bedreigd door de familieleden van uw echtgenoot D. V. (...). Ze waren te weten gekomen dat u een buitenechtelijk kind gekregen had en beweerden dat u hierdoor de eer van hun familie geschonden had. Ze bedreigden ook uw zoon B. (...), omdat hij niet goed op uw gedrag gelet had en dreigden om hem eveneens te vermoorden als hij zonder u en uw kinderen zou terugkeren naar Tsjetsjenië. Omwille van het feit dat u een buitenechtelijk kind kreeg, werd u door uw eigen familie verstoten. Uw eigen familieleden bedreigden uw zoon B. (...) ook omdat hij hier een relatie heeft met een Belgisch meisje.

Tijdens een controle van de politie op 6 september 2016 werd vastgesteld dat uw zoon B. (...) zich illegaal op het grondgebied bevond. Hij werd overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen te Brugge waar hij op 9 september 2016 een derde asielaanvraag indiende.

Ter staving van jullie huidige asielaanvragen legden u en uw zoon B. (...) de volgende documenten voor: enkele medische en psychologische attesten van u en uw minderjarige kinderen, een bewijs van de inschrijving van uw dochtertje S. (...) in het bevolkings- en vreemdelingenregister van de stad Gent, en een kopie van het intern paspoort van uw zoon B. (...).

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde in het kader van uw huidige, tweede asielaanvraag dat u in geval van terugkeer nog altijd vervolging vreest vanwege de autoriteiten omwille van de betrokkenheid van uw echtgenoot D. V. (...) bij rebellenactiviteiten. In verband hiermee gaf u weliswaar toe bij uw eerste asielaanvraag foutieve informatie gegeven te hebben aangaande uw zoon B. (...). U had toen namelijk verklaard dat uw zoon B. (...) ook een kind was van uw echtgenoot D. V. (...), terwijl hij in werkelijkheid geboren is uit uw eerste huwelijk met K. K. (...) van wie u gescheiden was. U stelde dat zowel uw ex-echtgenoot K. K. (...) alsook zijn andere zoon Z. (...) uit een eerder huwelijk eveneens problemen hadden met de autoriteiten. Daarnaast haalde u aan met de dood bedreigd te zijn door de familieleden van uw echtgenoot D. V. (...), omdat u de eer van hun familie geschonden had door hier een buitenechtelijk kind te krijgen. Ze bedreigden ook uw zoon B. (...), omdat hij niet goed op uw gedrag gelet had en dreigden om hem eveneens te vermoorden als hij zonder u en uw kinderen zou terugkeren naar Tsjetsjenië. Uw eigen familieleden bedreigden uw zoon B. (...) ook omdat hij hier een relatie heeft met een Belgisch meisje (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 2-11).

Voor zover u zich voor uw huidige asielaanvraag baseert op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet, met name uw problemen met de autoriteiten omwille van de betrokkenheid van uw echtgenoot D. V. (...) bij rebellenactiviteiten, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigeringsbeslissing, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas. Er werd namelijk vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen verschillende ongerijmdheden, tegenstrijdigheden, en onaannemelijke vaagheden bevatten onder meer aangaande het chronologisch verloop van de feiten na de vrijlating van uw echtgenoot in 2009, het tijdstip van de huiszoeking, de documenten die tijdens deze huiszoeking werden meegenomen, de plaats waar uw echtgenoot werd vastgehouden, het moment van uw aanranding, en het tijdstip van de arrestatie van uw stiefzoon Z. (...). Deze beslissing werd bij arrest bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw cassatieberoep tegen deze beslissing werd verworpen. U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag ook geen nieuwe gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag.

U verklaarde weliswaar bij uw eerste asielaanvraag verzwegen te hebben dat u eerder al gehuwd was met een zekere K. K. (...) die de natuurlijke vader is van uw zoon B. (...), en dat K. K. (...) en zijn andere zoon Z. (...) uit een eerder huwelijk ook problemen kenden met de autoriteiten. U stelde in het kader van uw huidige aanvraag dat uw zoon B. (...) omwille van zijn vader en stiefbroer eveneens risico zou lopen op vervolging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 5, 7, 8). U beweerde dat u deze informatie bij uw eerste asielaanvraag bewust verzwegen had, omdat u uw zoon B. (...) tegen de wil van zijn echte vader in had meegenomen naar België en u niet wilde dat hij wist waar uw zoon was. Bovendien dacht u op die manier uw zoon ook te beschermen, aangezien zijn vader en stiefbroer zelf ook problemen hadden met de autoriteiten en u niet wilde dat hun familieband met uw zoon bekend raakte (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 7). Deze uitleg is evenwel niet afdoende. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. De vaststelling dat u dergelijke essentiële elementen bij uw eerste asielaanvraag bewust verzwegen hebt ondermijnt op zich al de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien verklaarde uw zoon B. (...) tijdens zijn gehoor merkwaardig genoeg enkel dat zowel zijn vader K. (...) als zijn broer Z. (...) problemen met de autoriteiten kenden omwille van uw tweede echtgenoot D. V. (...) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van D. B. (...), d.d. 23/09/2016, p. 3, 4, 5). Uw zoon maakte tijdens zijn gehoor nergens melding dat zijn vader K. K. (...) en/of zijn broer Z. (...) nog enige andere vervolgingsproblemen gekend hebben, noch dat hijzelf omwille van hun problemen in geval van terugkeer actueel enige vervolgingsvrees zou hebben.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie Dienst Vreemdelingenzaken. Hit Eurodac) dat u in 2008 in Litouwen al een asielaanvraag indiende. Bij uw eerste asielaanvraag ontkende u echter reeds eerder asiel aangevraagd te hebben (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken eerste asielaanvraag, vraag nr. 17). U verklaarde toen dat u pas in april 2010 uw land van herkomst verlaten hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal eerste asielaanvraag, d.d. 28/01/2011, p. 16-18). In uw tweede asielaanvraag stelde u weliswaar bij uw eerste asielaanvraag niet vermeld te hebben dat u onderweg van Tsjetsjenië naar België via Litouwen gereisd bent om uw zoon B. (...) op te halen en dat u daar toen ongeveer twee weken verbleven hebt voor uw komst naar België. Toen u gevraagd werd of u dan al eerder in Litouwen geweest was, ontkende u dit eveneens (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 6). Later tijdens hetzelfde gehoor werd u geconfronteerd met de informatie dat u in 2008 in Litouwen asiel had aangevraagd en dat dit feit toch niet overeenstemt met uw verklaringen dat u pas in 2010 uw land verlaten zou hebben. U ontkende echter opnieuw al eerder in Litouwen asiel gevraagd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 12). Op het einde van het gehoor en enkel

op uitdrukkelijke vraag van uw advocaat, gaf u toe dat u al eerder in Litouwen geweest was. U verklaarde dan dat u daar toen geweest was enkel met de bedoeling om uw zoon terug mee te nemen naar Tsjetsjenië wat niet gelukt was. U stelde dat u daarna zelf nog wel teruggekeerd bent naar Tsjetsjenië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 14). De vaststelling dat u meerdere keren uw eerdere asielaanvraag in Litouwen bewust hebt verzwegen ondermijnt echter de geloofwaardigheid van het door u beweerde tijdstip van uw definitieve vertrek uit Tsjetsjenië en doet bijgevolg eveneens verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsproblemen daar.

Verder wat betreft de door u aangehaalde recente bedreigingen in België door de familieleden van uw echtgenoot D. V. (...) omwille van het feit dat u hier een buitenechtelijk kind zou hebben gekregen, kan worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om deze problemen aannemelijk te maken.

Er kan namelijk gewezen worden op enkele flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen die afgelegd werden door uw zoon B. (...).

Zo verklaarde uw zoon tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal dat jullie na de geboorte van uw jongste kind hier door uw echtgenoot D. V. (...) zelf telefonisch werden bedreigd. Uw zoon stelde namelijk dat hij erbij aanwezig was toen V. (...) u opbelde en dat u de telefoon toen op luidspreker gezet had. Hij beweerde voorts dat u al die jaren dat u in België was nog contact met uw echtgenoot onderhield (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van D. B. (...), d.d. 23/09/2016, p. 4, 5, 6). U verklaarde echter in strijd met de verklaringen van uw zoon dat u na de verdwijning van uw echtgenoot D. V. (...) nog voor uw vertrek uit Tsjetsjenië niets meer van hem vernomen hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 7). U beweerde dat jullie hier daarentegen door familieleden van uw echtgenoot, namelijk door zijn broer en twee neven van hem, telefonisch werden bedreigd. U stelde dat deze familieleden met uw zoon zelf aan de telefoon gesproken hadden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 8-9, 10). Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, beweerde u dat de verklaringen van uw zoon misschien verkeerd begrepen werden of dat hij zijn gedachten niet goed geformuleerd had. U stelde ook dat hij niet goed Russisch kent en beter Nederlands spreekt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 10/10/2016, p. 12), wat geen aanvaardbare uitleg biedt voor deze tegenstrijdige verklaringen. Uit het gehoorverslag van uw zoon blijkt namelijk dat het gehoor van uw zoon normaal verlopen is en er kunnen geen aanwijzingen uit afgeleid worden dat er zich zodanig ernstige vertaalen/of communicatieproblemen zouden hebben voorgedaan dat zijn verklaringen volledig verkeerd weergegeven konden worden. Zeker gezien het hier gebeurtenissen betreft die u en uw zoon samen meegemaakt hebben, kan redelijkerwijs verwacht worden jullie hierover toch coherente verklaringen zouden afleggen.

De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben betrekking op essentiële elementen in jullie asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid van jullie beider verklaringen bijgevolg ernstig.

Wat betreft de door u en uw zoon aangehaalde bedreigingen door uw eigen familieleden omwille van zijn relatie met een Belgisch meisje, kan worden opgemerkt dat uw zoon in verband hiermee vooreerst verklaarde dat uw familieleden er op zich geen problemen mee hebben dat hij een relatie heeft met een Belgisch meisje, maar dat ze het enkel als een probleem beschouwden samen met het feit dat u een buitenechtelijk kind zou hebben. Uw zoon beweerde dat uw familieleden waarschijnlijk helemaal geen problemen zouden hebben met zijn relatie hier indien u geen buitenechtelijk kind had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van D. B. (...), d.d. 23/09/2016, p. 10-11). Aangezien jullie verklaringen aangaande de problemen omwille van het feit dat u een buitenechtelijk kind zou hebben hoger al ondermijnd werden, wordt bijgevolg ook afbreuk gedaan aan jullie verklaringen aangaande de problemen van uw zoon omwille van zijn relatie met een Belgisch meisje. Bovendien legde uw zoon in verband hiermee nog enkele onaannemelijk vage verklaringen af. Toen gevraagd werd door wie van uw familie hij dan precies bedreigd werd, beweerde hij dat het door uw broers was, maar hij kon niet eens hun namen opgeven. Verder kon uw zoon niet preciseren wanneer deze bedreigingen begonnen waren, enkel dat het enkele jaren geleden was. Tenslotte kon hij ook niet zeggen of er recent nog enige bedreigingen geuit werden door uw familieleden tegenover hem (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/09/2016, p. 9, 10). Gezien de ernst van de door jullie aangehaalde bedreigingen door uw familieleden tegenover uw zoon, kan redelijkerwijs dan verwacht worden dat hij hierover toch beter op de hoogte zou zijn. Zijn opmerkelijk gebrek aan interesse ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn beweerde vervolgingsvrees ernstig.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen

de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Met betrekking tot de medische en psychologische attesten van u en uw minderjarige kinderen kan vooreerst worden opgemerkt dat deze attesten geen objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek bevatten waaruit afgeleid kan worden dat uw cognitief geheugen dermate aangetast zou zijn waardoor u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Uit het gehoorverslag blijkt ook dat het gehoor op normale wijze plaatsvond en dat u wel degelijk in staat was om precieze en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Bovendien werden er door u geen specifieke opmerkingen gemaakt werden in verband met psychologische problemen waardoor u het moeilijk zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of dat u zich bij het door u aangehaalde verloop van de gebeurtenissen wel eens zou kunnen vergissen. Verder kan er op gewezen worden dat een arts of psycholoog weliswaar vermoedens kan hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten, maar hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Uit deze attesten kan bijgevolg geen causaal verband afgeleid worden tussen uw psychologische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten. Het bewijs van inschrijving van uw dochtertje in het bevolkings- en vreemdelingenregister van de stad Gent bevestigt enkel dat u een dochtertje hebt met de naam D. S. (...), maar hieruit kan verder geen informatie worden afgeleid die de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kunnen staven. De kopie van het intern paspoort van uw zoon bevat evenmin enige informatie die uw beweerde vervolgingsproblemen kan ondersteunen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in hoofde van uw zoon, D. B. (...) (O.V. (...)), die zich voor zijn asielaanvraag op dezelfde motieven baseerde als u, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift verder in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift de motivering in de bestreden beslissing dat de vaststelling dat verzoekende partij essentiële elementen bij haar eerste asielaanvraag bewust verzwegen heeft op zich al de algemene geloofwaardigheid van haar verklaringen ondermijnt en de motivering dat de vaststelling dat verzoekende partij meerdere keren haar eerdere asielaanvraag in Litouwen bewust heeft verzwegen de geloofwaardigheid van het door haar beweerde tijdstip van haar definitieve vertrek uit Tsjetsjenië ondermijnt en bijgevolg eveneens verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde vervolgingsproblemen daar, ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.5.1. In verband met de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar zoon B. aangaande de recente telefonische bedreigingen in België door de familieleden van haar echtgenoot D. V. omwille van het feit dat verzoekende partij hier een buitenechtelijk kind zou hebben gekregen, wijst verzoekende partij er vooreerst op dat zij reeds een tweede asielaanvraag indiende voordat haar zoon B. op 6 september 2016 werd opgepakt bij een politiecontrole en op 9 september 2016 een derde asielaanvraag indiende. Haar zoon B. heeft dan ook *ab initio* niets met haar nieuwe asielaanvraag te maken. Bij haar verklaring betreffende haar meervoudige asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 1 september 2016 gaf verzoekende partij aan dat zij problemen had met haar schoonfamilie, dat haar schoonfamilie haar zoon B. tegen haar heeft opgezet en dat zij geen goed contact meer heeft met haar zoon B.. Verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift dat haar zoon B. zich gedistantieerd heeft van haar en verwijst dienaangaande ook naar de verklaringen van haar zoon tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal waaruit dit blijkt. Ook duidt verzoekende partij erop dat haar zoon haar schoonfamilie, de familie D., niet goed kent aangezien haar zoon immers geboren is uit haar eerste huwelijk en bij zijn vader K. K. heeft geleefd. Verzoekende partij is weliswaar hertrouwd met V. D., doch is het duidelijk dat B. de tweede echtgenoot van verzoekende partij, en diens familieleden, niet kent. Gelet op deze gebrekkige kennis in hoofde van haar zoon aangaande haar schoonfamilie, is het dan ook aannemelijk dat haar zoon tijdens het telefoongesprek niet wist of het V. D. was dan wel een van zijn familieleden. Verzoekende partij meent dat het loutere feit dat haar zoon de uitspraken via de telefoon in de mond van V. D. legt, niet afdoende is om de bedreigingen als ongeloofwaardig te beschouwen. Bovendien dateert het telefoongesprek van enkele jaren geleden. Verder is verzoekende partij formeel en houdt zij vast aan haar verklaring dat zij enkel nog contact heeft met haar schoonfamilie, doch met haar echtgenoot V. D. zelf geen contact meer heeft gehad sinds diens verdwijning in Tsjetsjenië.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat van gebeurtenissen die verzoekende partij en haar zoon samen meegemaakt zouden hebben redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij hierover coherente verklaringen zouden afleggen. Het feit dat haar zoon pas later een asielaanvraag heeft ingediend en dat zij nu geen goed contact meer hebben, doet hieraan geen enkele afbreuk. Verder meent de Raad dat de uitleg van verzoekende partij dat haar zoon haar echtgenoot V. D. en haar schoonfamilie niet goed kent geenszins kan overtuigen om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen over de telefonische bedreigingen te weerleggen dan wel te verklaren. Immers beweerden verzoekende partij en haar zoon dat zij beiden aanwezig waren toen verzoekende partij opgebeld werd en telefonisch bedreigd werd. Verzoekende partij zou hierbij de luidspreker hebben opgezet (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 10/10/2016, p. 9; administratief dossier, stuk 13, deel 3, gehoorverslag

CGVS zoon d.d. 23/09/2016, p. 6). Verzoekende partij stelde tevens dat de familieleden ook met haar zoon zelf aan de telefoon gesproken zouden hebben (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 10/10/2016, p. 9). Gelet op de geschetste context, is het volstrekt onaannemelijk dat haar zoon B. niet geweten zou hebben of het V. D. zelf was die belde, dan wel diens familieleden. Bovendien blijkt uit de verklaringen van haar zoon nergens uit dat hij niet zeker wist door wie de telefonische bedreigingen werden geuit. Hij verklaart uitdrukkelijk dat het V. D. was die belde en ook uit de door hem verklaarde inhoud van het gesprek blijkt duidelijk dat het V. D. zelf betrof (administratief dossier, stuk 13, deel 3, gehoorverslag CGVS zoon d.d. 23/09/2016, p. 5-6). Deze verklaringen zijn dan ook manifest tegenstrijdig met de verklaringen van verzoekende partij dat het de familieleden van haar echtgenoot waren die haar telefonisch bedreigden en dat zij na de verdwijning van haar echtgenoot D. V., nog voor haar vertrek uit Tsjetsjenië, niets meer van hem vernomen heeft. Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden kunnen evenmin verklaard worden door de uitleg dat het telefoongesprek reeds dateert van enige tijd geleden. Dit geldt des te meer nu van een dergelijke gebeurtenis – een telefoongesprek waarbij zowel verzoekende partij als haar zoon bedreigd werden met de dood – verwacht kan worden dat het in hun geheugen zou zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag van kan worden uitgebracht, *quod non in casu*. Aan de door verzoekende partij voorgehouden bedreigingen vanwege haar schoonfamilie omwille van het feit dat zij hier een buitenechtelijk kind zou hebben gekregen kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

2.2.6. Verder is de Raad van oordeel dat het betoog van verzoekende partij dat haar zoon B. haar schoonfamilie niet goed zou kennen en dat hij geen goed contact meer heeft met verzoekende partij geen afdoende verklaring vormt voor diens onaannemelijke vage verklaringen aangaande de beweerde bedreigingen door familieleden omwille van zijn relatie met een Belgisch meisje. Het is in het licht van de geschetste omstandigheden immers geenszins aannemelijk dat haar zoon niet eens de namen kon opgeven van de personen die hem bedreigden en dat hij evenmin wist of er recent nog enige bedreigingen geuit werden door de familieleden tegenover hem. Gezien de ernst van de aangehaalde bedreigingen kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover beter op de hoogte zou zijn en zich hierover zou informeren bij verzoekende partij. Hoewel hij weliswaar aangaf geen goed contact te hebben met verzoekende partij, blijkt uit zijn verklaringen niettemin dat zij soms nog contact hebben (administratief dossier, stuk 13, deel 3, gehoorverslag CGVS zoon d.d. 23/09/2016, p. 5). Bovendien doet het verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen dat haar zoon niet kon preciseren wanneer deze bedreigingen begonnen waren.

2.2.7.1. Voorts onderstreept verzoekende partij in haar verzoekschrift dat in de bestreden beslissing niet betwist wordt dat zij op 7 februari 2013 in Gent bevallen is van een dochter. Verzoekende partij wijst erop dat deze dochter geboren is uit een buitenechtelijke relatie met S. B. en sinds de geboorte van haar dochter wordt zij bedreigd door de familie van V. D. met wie zij nog steeds officieel is gehuwd. Zij vreest door hen vermoord te zullen worden. Verzoekende partij stelt dat uit de “COI Focus” betreffende “Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie” van 22 juni 2016, door verwerende partij toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat vrouwenrechten de laatste jaren steeds vaker worden geschonden in Tsjetsjenië en dat er een gebrek is aan bescherming tegen zogenaamde traditionele praktijken zoals bijvoorbeeld eremoorden.

2.2.7.2. De Raad duidt er evenwel op dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden bedreigingen vanwege haar schoonfamilie omwille van het feit dat dat zij hier een buitenechtelijk kind zou hebben gekregen. De Raad wijst verzoekende partij erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. De loutere verwijzing naar algemene informatie over schendingen van vrouwenrechten en de praktijk van eremoorden in haar land van herkomst, zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij op bovenstaande wijze in gebreke blijft.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit

hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 10 oktober 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT